Η νεοειδωλολατρία προωθείται στα σχολεία (Εκ της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους - 30/7 -12/8/2003)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 15 Ιανουαρίου, 2006

Για την έντονη ανησυχία της μας ενημέρωσε με επιστολή της παραλήπτρια των Φακέλων του εκπαιδευτικού Προγράμματος «**Μελίνα - Εκπαίδευση και Πολιτισμός**» των Υπουργείων Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και της Γενικής Γραμματείας Λαϊκής Επιμόρφωσης. Το Πρόγραμμα αφορά την επιμόρφωσι των μαθητών των Δημοτικών Σχολείων σε πολιτιστικά θέματα. Η ανησυχία έγκειται στο γεγονός ότι μέσα από τα προγράμματα αυτά στις ευαίσθητες παιδικές ψυχές κλονίζεται αφ' ενός η Παράδοσις του Ορθοδόξου λαού μας και εισάγεται αφ' ετέρου ο νεοπαγανισμός (νεοειδωλολατρία, πολυθεϊσμός), ο αποκρυφισμός και η σατανολατρία κατ' επέκτασιν.

Η επιστολογράφος ίσως ως εκπαιδευτικός, ίσως ως μητέρα, ίσως όμως απλώς ως ευσεβής Ορθόδοξος Χριστιανή, συνέλαβε τους εθνικούς, τους πνευματικούς, τους ψυχολογικούς και κοινωνικούς κινδύνους που εγκυμονεί η προώθησις των προγραμμάτων αυτών στα σχολεία. Συμμεριζόμεθα την ανησυχία της. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως κοινωνία και ως Έθνος είναι γνωστά. Η διάλυσις της οικογένειας, η έλλειψις ιδανικών και εθνικών οραμάτων, ο αμοραλισμός, τα ναρκωτικά, η δημογραφική συρρίκνωσις, η πνευματική χαύνωσις και ιδεολογική σύγχυσις πολλαπλασιάζουν στις ημέρες μας τα δράματα, τα οποία συναντούμε καθημερινώς σχεδόν και μας αποκαρδιώνουν. Όλοι ελπίζουμε στην ανάνηψι για ένα καλλίτερο μέλλον.

Σε αυτήν την καμπή της εθνικής μας ζωής και της πνευματικής μας πορείας, συγχορδία δυνάμεων θέλουν, καθώς φαίνεται, να χειραγωγήσουν την νέα γενιά της Πατρίδος μας σε ατραπούς όλο και πιο σκοτεινές. Φοβούμεθα ότι θα εξωθήσουν στο χειρότερο την κατάστασι που περιγράψαμε. Τα ελάχιστα κείμενα που μας απέστειλε σε φωτοαντίγραφο η επιστολογράφος είναι αρκετά να δείξουν τον στόχο που έχουν βάλει οι μέντορες των νέων εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Εμείς θα δείξουμε εξ όνυχος τον λέοντα. Επιθυμούμε να ενημερώσουμε τους πλέον ειδικούς σε θέματα

παιδείας και κοινωνικής αγωγής, τους Ποιμένας της Εκκλησίας, τους υπευθύνους της Πολιτείας, τους συλλόγους των γονέων και κηδεμόνων, όσους έχουν αισθήματα ευαίσθητα και πονούν αυτόν τον τόπο τον ελληνικό, που τον πότισαν ηρώων αίματα και αγίων πνευματικά παλαίσματα. Θεωρούμε ότι επιβάλλεται να γίνη πανελλήνιος εκστρατεία, πρώτα αυτοκριτικής και κατόπιν πνευματικής ανασυγκροτήσεως. Φορείς και ιδιώτες να αναλάβουν τις απαραίτητες πρωτοβουλίες, ώστε να αναχαιτισθούν οι δυνάμεις που στοχεύουν να μπολιάσουν την νέα γενιά, τα παιδιά μας, με ιδέες αποκρυφιστικές, νεοπαγανιστικές, αντίχριστες.

Δεν είμαστε υπερβολικοί στις εκτιμήσεις μας. Ίσως στον όγκο των Φακέλων του εκπαιδευτικού Προγράμματος «**Μελίνα**» να υπάρχουν και θέματα που αξίζει να διδαχθούν. Ένα από αυτά είναι η αρχαία ελληνική γλώσσα. Από τα στοιχεία όμως που θα παραθέσουμε, μπορεί κανείς να καταλάβη ότι πίσω από την εύφημη ετικέτα «Εκπαιδευτικά Προγράμματα» διαφαίνονται αντιχριστιανικοί στόχοι.

1. Από τον 7ο Φάκελο **«Το Δωδεκάθεο»** αντιγράφουμε μερικές από τις οδηγίες προς τους εκπαιδευτικούς που θα μετάσχουν στο πρόγραμμα:

«Κάντε σελιδοδείκτες, κάρτες pop-up mobile με τους 12 θεούς, κρεμάστε τα στην τάξη. Φτιάξτε το γενεαλογικό δέντρο των θεών. Ζωγραφίστε το δίνοντάς του δύο διαστάσεις και κατόπιν κατασκευάστε το δίνοντάς του την τρίτη διάσταση».

«Ο κάθε θεός έχει πολλά σύμβολα, καθώς και ζώα και φυτά αφιερωμένα σ' αυτόν. Αναρτήστε στην τάξη πανό, ένα για κάθε θεό».

«Ο κάθε μαθητής μπορεί να ταυτισθεί με ένα θεό, να κατασκευάσει σύμβολα, να φωτογραφηθεί με αυτά παριστάνοντας το συγκεκριμένο θεό, να κατασκευάσει θεούς με όλων των ειδών τις χειροτεχνίες και να βάλει για πρόσωπα φωτογραφίες του. Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να γίνει ένα αναμνηστικό βιβλίο της τάξης με τους μαθητές-θεούς».

«Τα παιδιά ... μπορούν να σχεδιάσουν, για τον ναό του θεού τους, αετώματα, μετόπες και ζωφόρο και να τα 'παραστήσουν' με τα σώματα τους».

«Προτρέψτε τους μαθητές να ζητήσουν κάτι από τον κάθε θεό ανάλογα με τις ιδιότητες του».

«Δημιουργήσετε μαζί με τους μαθητές ένα δικό σας φάκελο με θέμα Άλλοι Θεοί». Συνδυάστε την έρευνά σας με τοπικές θεότητες και παραδόσεις. Ψάξτε τους τοπικούς σας θρύλους».

«Μη ξεχνάτε ότι εξ ίσου δημιουργική ως μάθημα μπορεί να είναι και η επινόηση ενός νέου θεού από τους μαθητές... Θεοί της Φύσης, της Λήθης, των Χρωμάτων και της Γυμναστικής έχουν δημιουργηθεί από μαθητές».

«Για τον κάθε θεό δίνονται πολλές επωνυμίες... Οι μαθητές μπορούν να γράψουν διαλόγους των θεών και να τους εμπλουτίσουν με τις επωνυμίες. Στη συνέχεια μπορούν να τους παίξουν θεατρικό παιχνίδι».

«Τέλος σας προτείνω να ψάξετε μαζί με τους μαθητές σας στο σύμπαν, στους πλανήτες και στα άστρα, για αναπαραστάσεις ιστοριών από τη μυθολογία, και να φαντασθείτε τους Αρχαίους πιστούς να τα παρατηρούν, να τα θαυμάζουν και να τους δίνουν ονόματα από τη θρησκεία τους».

Αναμφίβολα, δεν υπάρχει πιο μελετημένη και ψυχολογημένη εισαγωγή των παιδιών στην αρχαία λατρεία των ψευδοθεών και στην αστρολογία, πιο συστηματική διαπαιδαγώγησή τους να γίνουν και αυτά καθ' ομοίωσιν των θεών τους, όπως και οι αρχαίοι λάτρεις των! Θα υπενθυμίσουμε εδώ, πέραν από τις γνωστές ανεκδιήγητες ανηθικότητες και ατελείωτες εμπάθειες των θεών του Δωδεκαθέου, τρεις μόνο από τις πιθανές ιστορίες που ενδέχεται να αναπλάσσουν τα παιδιά στις θεατρικές τους παραστάσεις, και να ερωτήσουμε τους εκπαιδευτικούς που είναι ταυτόχρονα και γονείς, αν θα τους ήταν αρεστό να «παίζουν» και στην πραγματικότητα τα παιδιά τους

τέτοια «όμορφα» παιγχνίδια (εκ προθέσεως αποφεύγουμε την διεξοδική περιγραφή των ιστοριών ως αντιπαιδαγωγική):
α) Την ιστορία του παιδεραστού Διός που άρπαξε τον ωραίο Γανυμήδη (Ψευδο-Απολλοδώρου, Βιβλιοθήκη 3. 414· Ομηρικοί Ύμνοι, 5,202-206). Σε αυτήν την ιστορία κατέφευγε δικαιολογούμενος ο νεαρός Κύρνος που δεν ήθελε να εγκατάλειψη το πάθος της παιδεραστίας, παρά τις συμβουλές του παιδοτρίβου Σιμωνίδου: «επεί ποτε καί Γανυμήδους ήρατο καί Κρονίδης, αθανάτων βασιλεύς... ούτω μή θαύμαζε, Σιμωνίδη, ούνεκα καγώ εξεδάμην καλού παιδός έρωτι δαμείς» (Θεόγνιδος, Ελεγειών Β', 1345-1350).
β)Την ιστορία του Ήφαιστου και της αδελφής του Αθηνάς, και τον αισχρό τρόπο που γεννήθηκε ο βασιλεύς των Αθηναίων, ο Εριχθόνιος (Ψευδο-Απολλοδώρου, ένθ' ανωτ. 3. 188-190).
γ) Τον «γάμο» του Δημητρίου Πολιορκητού, στεφανωμένου ως θεού από τους Αθηναίους, με την Αθηνά στην Ακρόπολι των Αθηνών (Κλήμενος Αλεξανδρέως, Προτρεπτικός προς Έλληνας, 4,54).
Θα ερωτήσουμε πάλι τους εκπαιδευτικούς, που θα θελήσουν να συμμετάσχουν στο «εκπαιδευτικό» αυτό πρόγραμμα, αν θα διδάξουν στα παιδιά το δίκαιο του ισχυρότερου, μία ειδεχθή αρχή που επικαλέσθηκαν οι τότε «πλανητάρχαι» Αθηναίοι για να δώσουν την ιταμή και απεχθή απάντησι προς τους Μηλίους: «όταν έχης την δύναμι, εξουσιάζεις· έτσι κάνουν και οι Ολύμπιοι θεοί» (Θουκυδίδου Ιστορίαι, 5. 105. 2, σε ελεύθερη νοηματική απόδοσι).
2. Από τον Φάκελο «**Μια Μάγισσα στην τάξη μας**», ένα πρόγραμμα για τα παιδιά της Β' τάξεως του Δημοτικού, παραθέτουμε ένα απόσπασμα από τις οδηγίες προς τον δάσκαλο: «Ο δάσκαλος-α εξηγεί στα παιδιά ότι για να εμφανισθεί στην τάξη η μικρή μάγισσα, ένα από όλα θα πρέπει να της δανείσει το περίγραμμα του. Αποφασίζουν όλοι μαζί ποιο θα είναι αυτό το παιδί. Απλώνουν στο δάπεδο της τάξης χαρτί του μέτρου ... και το παιδί που έχει εκλεγεί ξαπλώνει στην επιφάνεια του. Αποφασίζουν πως θα είναι τοποθετημένα στο χαρτί τα χέρια και τα πόδια του μοντέλου...».
Δεν είναι δύσκολο να λειτουργήσουν συνειρμικά μηχανισμοί, οι οποίοι στην φαντασία των παιδιών θα συσχετίσουν και θα ταυτίσουν τις εικόνες μαγισσών, τεράτων και μάγων (ήδη ο Χάρυ Πόττερ έχει γίνει ο ήρωας των παιδιών), που έχουν ιδή στην τηλεόρασι, με εκείνα που μόνοι τους στην τάξη σχεδιάζουν. Έτσι εμπεδώνεται η πεποίθησίς τους ότι δεν υπάρχουν μεν οι μάγοι και οι μάγισσες των παραμυθιών, αλλά πάντως είναι δυνατόν ο καθένας τους να γίνη σαν τους ήρωες μάγους των κόμικς ή των κινουμένων σχεδίων της τηλεόρασης. Ποιος θα τα συγκρατήση κατόπιν, όταν βγουν στην κοινωνική πραγματικότητα και θα χρειάζωνται την δύναμι του μάγου ή της μάγισσας; Μήπως δεν είναι ήδη αυτά γεγονότα; Μήπως, αναρωτιώμαστε, θέλουν κάποιοι να εισαγάγουν τη νέα γενιά σ' αυτό το μοτίβο ζωής;
3. Και από τον Φάκελο «**Μοναστικός βίος και πολιτισμός**» παραθέτουμε δύο αποσπάσματα που αναφέρονται στον τρόπο ψυχαγωγίας των μοναχών, από τα οποία φαίνεται το αντιχριστιανικό πνεύμα που προωθείται με αυτά:

«Οι νεαροί καλόγεροι επιδίδονται, προκαλώντας την επιδοκιμασία των γεροντότερων, σε παιγνίδια, όπως η πάλη και ο χορός».
«Τέλος και το τραγούδι είναι αγαπητό μέσο ψυχαγωγίας. Έχουμε καταγγελίες λαϊκών που κατηγορούν τους μοναχούς ότι αντί να ψάλλουν στα κελιά, τραγουδούν».
Είναι προφανής η διάθεσις να γκρεμισθή στις ψυχές των παιδιών της Ε' Δημοτικού η ορθή εικόνα που έχουν ή που μπορεί να έχουν για την ζωή των μοναχών.
Κατ' αρχήν είναι απολύτως ψευδές ότι οι νεαροί καλόγεροι επιδίδονται στην πάλη και στον χορό. Και μάλιστα με την επιδοκιμασία των γεροντότερων. Τα μοναστήρια μας είναι προσιτά στον κόσμο και όλη η βιοτή των μοναχών είναι γνωστή. Τέτοια γραμμή δεν υπάρχει στον μοναχισμό. Παρά ταύτα ο Ορθόδοξος λαός μας δεν αγνοεί τις τυχόν πτώσεις κάποιων μοναχών. Αυτές δεν τις αποσιωπούν ούτε τα κλασικά συγγράμματα των διδασκάλων του Μοναχισμού. Στην Παράδοσί μας όμως δεν γίνονται αφορμή να διασύρεται ο ίδιος ο μοναχικός βίος. Αυτός αποτελεί τίμιο και ευλογημένο θεσμό που έχει αναδείξει πλήθος αγίων, θαυματουργών, ηρώων και γι' αυτό είναι αξιοσέβαστος και αξιοτίμητος.
Χωρίς να προσθέσουμε κάτι περισσότερο σε όσα τα ίδια τα κείμενα μαρτυρούν για την προοπτική που έχουν τα εκπαιδευτικά προγράμματα που τώρα προωθούνται στα σχολεία μας, αφήνουμε τους γονείς και τους αρμοδίους της Πολιτείας να αποφασίσουν με υπευθυνότητα τι πρέπει να κάνουν για το μέλλον των παιδιών μας.

(Πηγή: 'Παρακαταθήκη')